

Нынѣ убо мнѣ во мрацѣ безчис-
ленныхъ прегрѣшеній впадшемъ бѣд-
нѣ, и со всѣмъ потемненномъ, малое
нѣкое wzареніе послите съ небесъ:
Отимите мракъ мой, иже во азѣ
мене низводитъ, трѣдами не пре-
рывными утиснаа тѣло, душѣ и
сердце: и іакѡ ходатаи человѣковъ
ко свѣтѣй троицѣ, умилостивите ю
да милостива мнѣ бѣдетъ.

Нѣсть со всѣмъ въ мірѣ прегрѣ-
шеній, ниже дѣланій безстѣднагѡ,
и гнѣснагѡ, имже азъ не влазъ-